

b.r. (1790)

Dyskurs Pani panny Ewy Dudkowskiej z D.P.
Adamem Ruskim o wieściach staro-nowych
(paukw. polit.)

D Y S K U R S

SMCS PANNY EWY

D U D K O W S K I E Y

z SMCSĄ PANEM ADAMEM

R U R S K I M

*o Wierszach¹⁾, staro-nowych w Nowey Drukarni
wydanych, podany do Druku w starey a sławney
Drukarni.*

XVIII. 2. 241

COm tylko tu z Kordonu, stała w Warszawie
Widzę wielu Przyjaciół czytaią ciekawie,
Wiersze nowo wydane, i w nowey Drukarni
Które mi ofiarują do własney Księgarni
Czas wolny wynaląwszy; ciekawością zdięta
Rzucam Łacińskie, czytam po Polsku wierszeta
Początek wierszow, chwali Królewską Rocznicę,
Ostatni zaś targuie, w Domu Nierządnicę.
Rzuciwszy wiersze rzekłam: ach! to głowa pusta
Pfe, brzydka mieszanina Marcypan Kapušta

)i(

Początek uстроiono w przewybornym złocie,
A koniec splugawiono w zbyt nieczystym błocie
Czytając znowu daley, w różnych rzeczach wierszę
Znalazłam takżę wszystkie, iak niedobre pierwsze
Pofądzłam Sroczyńską, którą wiersze składa
Bez Rozumu, konceptu, iako froka gada
Ta w Domu wychowana, przy kądzieli siedzi,
Takież właśnie wierszeta, do współbabeł bredzi
Lecz gdy widzę z Łacińskich w Polskie przewrócone
Już to nie z babiey Głowy, lecz z Mężkiey złożone
Nie sądzę o Łacińskich, bo ich nie rozumiem
Sądzę niedobre Polskie, bo ich pisać umiem,
Pytam się o Autora, kto tak brzydko śpiewa?
Jest to głowa Łakomca, na pieniądze chciwa
Czyż WPanna niewidzisz (jeden do mnie gada)
Imię, Przewisko, w Domu Nierządnicy składa
Pytam się znowu daley, iakże on się zowie?
Tayno pocziwym, głośno w nierządnicy mowie
Ja niewydam Przewiska, lecz jest człowiek stary
Mało wiele łakome, zbiera grosz bez miary
Powiem ci podsekretem, jest to Xiądz pobożny
Ledwom trupem niepadła słyszac dyskurs zdrożny
Dla Boga podobnaż to! zamknij brzydkie usta
Tak sądzić o Kapłanach, Deistów rozpusta
Nayswiętsze Duchowieństwo pobożni Kapłani
Od naysacnieyszych osob, czczeni i kochani,

Czyż kiedy padła na was taka impostura?
Kto tak trzyma o Xiędzach to bez fziptu rura
Przysięga się Pan Rurski, tak jest nieinaczey
(a) A. Ł. pod Nierządnicą toż famo tłomaczy
Już on takich wierzykow napisał bez miary
Nieboi się cenzury, ni od starznych kary
Znam go dobrze, miewałem z nim czynności wiele
Na Mszy iego bywałem, codziennie w Kościele
Węgierskie, i Francuzkie gdy przedawał Wina
Pięknicy wyglądał, teraz mizerna chudzina
Czy na Mszach czy na Winach na czymkolwiek łada
Zarobił starzec groszyk, u Kabrego składa.
Nie pleć, nie łży mój Rursiu, nie Xiędz to bydź muśi
Xiędza do Nierządnicy, sam Diabeł nieskuśi
Niewierze ci Deisto, na Xięży gadacie
Sami brzydko robicie Xiężom przyznawacie
Wszyscy Xięża Rozumni, wszyscy Bogoboyni
Wszyscy sławni cnotami, na ubogich choyni
Brydniami się nie bawią, nierządnic nie znaią
Wiadomości o takich Domach nieszukaią
U nas Xięża w Kordonie niebogaci w złoto
Ale zaci przed Ludźmi i przed Bogiem enotą
Ma widzę i Warszawa Xięży bardzo wiele
Ku zbawieniu ludzkiemu, robiących w Kościele

(a) *Autor tych Wierszy położył swoje Imię Domem Nierządnicy w tych Literach A. Ł.*

)2(

Od Rana do południa Msze święte miewaia
Zafczęśliwość Oyczyzny JEZUSA błagaia,
Kazania na Ambonach mówią bardzo ślicznie,
Przy Konfesyonałach mnóstwo Ludzi liczne,
Przezańże Rurki gadać na cnotliwych Xięzy
Usta zamknij rozpułtne, bo póydziez do Wieży
Bałamut Rurki znowu prawi mi w sekrecie
To iest Ex-Jezuita co te wiersze plecie
Ach! Rurki zabiaasz mnie, i zaraz zemdląam
A przyszedłszy do siebie, rzewliwie płakałam
Ach! przesłiczny Zakonie, což się z tobą dzieie
Zgastęś, iednak ku tobie złość Deistow tleie
Jezuici mądrością, cnotą, i Księgami
Sławni, niebawili się takiemi brydniami
Cześć Boską pomnażali sercem, piórem, usty,
Ani okiem spoyrzeli na Domy rozpułty
Bywali u Pań świętych przykładni cnotliwi
Chciwi o Dusz zbawienie na rozpułtę mściwi.
Ty sam Rurki pamiętasz wszak my razem byli
Na Misyi we Lwowie co pracy łożyli?
Przezacnych Jezuitów, gorliwe Kazania
Sprawily w sercach naszych, łzy, ięki, i łkania.
Spomniy sobie Rurki iak pierwsze w Polszcze Panie
Kilka mil szli piechotę słuchać ich Kazanie,
Od Panów Pań pobożnych ich Duchem zagrzani
I od wszystkich pod ten czas Święci Xięza zwani

Tych samych zacnych Xieży masz i tu przykłady
Masz innych co wstępują w Jezuickie ślady
Nie mów na Jezuitę głośno czy w sekrecie
Ze na Dom Nierządnicy ten nie inszy plecie
Podobno to Łukaski ow Szarletą dawny
Jemu Imię Antoni on z chciwości sławny
Chciał zyskać na wierszętach bo na Woynie stracił
Po której, niepocziwy Brat życiem przypłacił
On zapewne te wiersze nierządnie ułożył
Zyjąc z Nierządnicą (A. Ł.) pod iey Domem złożył,
Antoni więc Łukaski te pisał wierszyki
Wszak mu się dawno w Głowie pomieszały szyki
O różnych rzeczach pisząc z robił mieszanię
Takoż karę niech cierpi, iak Brat za swę winę.

*Przyszedł tu do mnie wczora Pan Gyo wzią-
wszy te wiersze w ręce, a przeczytałszy Myśl San-
nazara sławnego Dóety wyrażoną o Rzymie i We-
necyi taką napisał Notę.*

Urbis Venetorum responsio ad insultum dese compara-
tionem factam cum Domuncula Łazeńsciana & de Poeta
Sannazaro cum hodierno nostro versificulo A. Ł.

Audit & ingenti fertum dixisse cahino
Ut par Musca Bovi sic Domus ista mihi
Utque suo cantu Philomelam Noctua vincit
Sic tu Sannazarum vincere jure potes.

PAN RURSKI TŁOMACZYŁ po POLSKU
WENECYA.

Słysz i szydząc z tego z wielkim śmiechem mówj,
Tak ten Domek mnie równy, iak Mucha Wołowi,
I iak Sowa zwycięży cne Słowika pienie,
Tak mądre Sannazara ty przewyższysz mienie.

*Do wydrukowanych na zwycięstwo Xiążęcia
POTEMKINA Wierszach tenże Pan Gyo na piśal Wiersz
taki na Autora A. Ł.*

Composito periit tam vili carmine tempus
Nummus conductis & bona fama typis

PAN RURSKI po POLSKU.

Na złych Wierszow pisanie czas próżno stracony,
Sława dobra, i pieniądz na druk wyłożony.

PRZESTROGA PANA RURSKIEGO,
do POETY A. Ł.

Niepsuy Głowy Poeto, na błache wierszyki,
Już ci się widzę w Głowie pomieszaly szyki,
Polak iesteś a Polskich nieprzyjacioł chwalisz,
Tą pochwałą na siebie wszelką bidę zwalisz,

Jeżeliś Xiądz, iak wiem dobrze, pilnuy Brewiarza,
Proś Boga za Oyczynę módl się u Ołtarza,
Nie trać oczu na bredniach, odmawiaj pacierze,
Co ci czasu zostanie, pisz lepiej o Wierze.
Porzuć Handel złych Wierzzy na honor cie profze
Lepiej sławę pozyskać niż trzy srebrne grosze.

F

XVIII-2.241